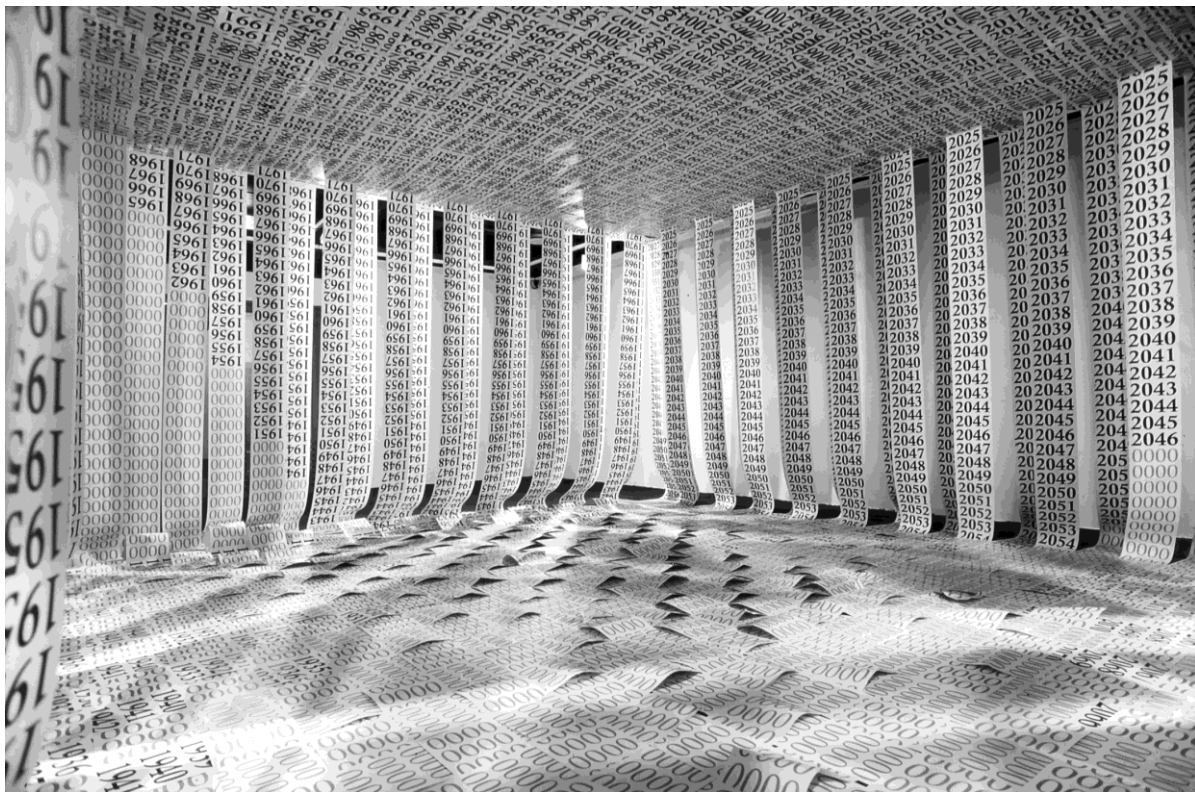

Passing Understanding

Et rom vevd av papirremser

Arbeidet er bygget av 45 stk. 18 m lange papirremser med årstall trykket på (laser utskrift) Remsene er vevd sammen og fungerer som tak, remsene henger fritt som vegger og blir vevd sammen igjen som gulv. Dette er en slags lukket krets av parallelle tider. Publikum har lov til å gå inn i rommet. Inn i rommet møter man fire vegger av årstall, sammenvevde i taket og gulvet. Yttersidene er hvite. Høyde 2,8 m X bredde 5 m X dybde 6 m

Innledning

Arbeidet fremkaller ikke gode minner. Det er ikke vanskelig å forstå fra det visuelle at det handler om tid og siden arbeidet ble laget og stilt ut i år 2000, århundreskiftet, er det en viktig referanse. Utgangspunktet var veldig personlig, men ble bearbejdet svært konseptuelt. Installasjonen er dedikert til faren min som døde året før og en av remsene inneholder årstall som viser lengden av hans liv. Da jeg monterte utstillingen, ble moren min syk. Under monteringen så jeg en remse som begynte med årstallet 1943 (det var tilfeldig at stripen begynte med fødselsåret til moren min). Remsen sluttet i 2054 og jeg trodde at arbeidet mitt er en pakt med store krefter og garanti for morens lange liv. Hun døde to uker etter at installasjonen ble montert. Kunstverket ble forvandlet til minnesmerke men også til min Nemesis¹. Arbeidet frembringer dypeste følelser - vestens forbudte frukt².

¹ verste fiende

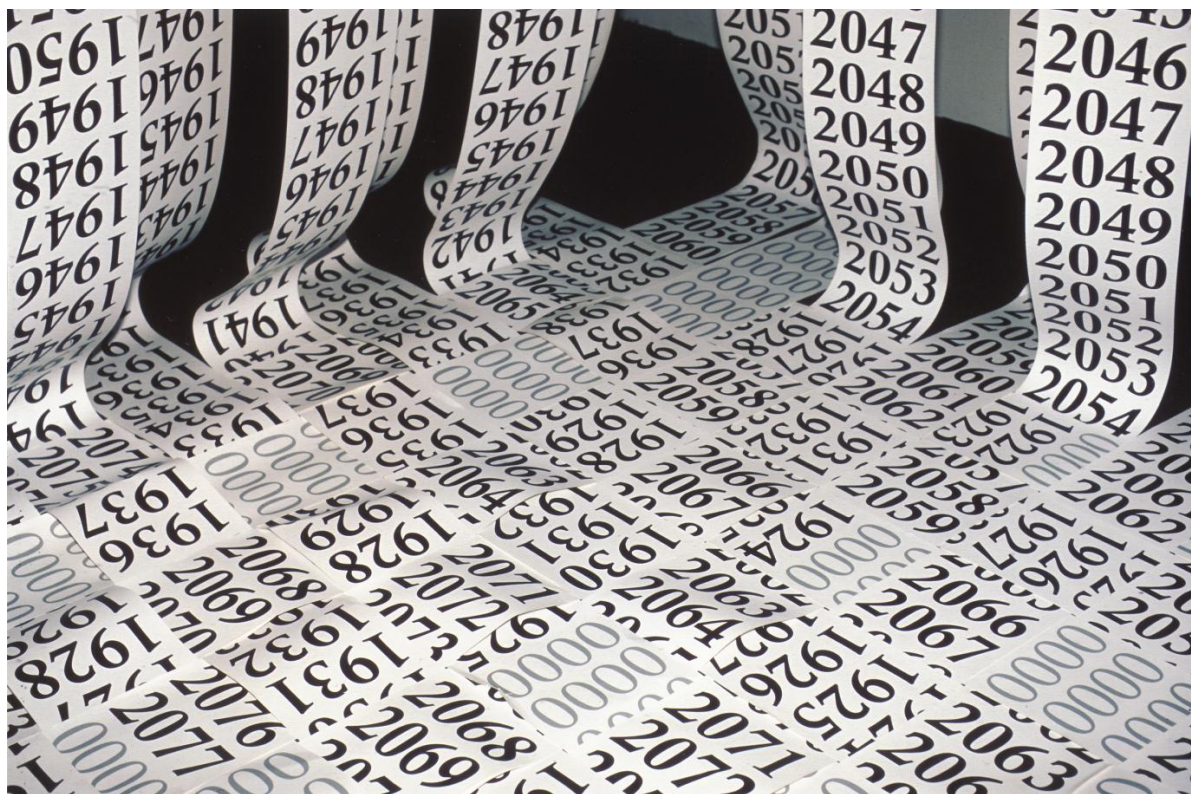
² Følelser er også deltema i artikkelen min Fraktallæring. Kunstundervisning som et dynamisk system.

Historien har gjentatt seg - to menneskeliv ble både vevd sammen i virkeligheten og gjennom mitt arbeid³, men ikke alt stemmer med virkeligheten. Det lange liv for moren min i verket, varte i virkeligheten 30 år mindre enn farens.

Dette arbeidet ble aldri mer stilt ut, men dette gjelder mange av mine arbeider. Uansett, er jeg ferdig med tid som tema, selv om jeg ikke er ferdig med døden.

Passing Understanding er en naturlig reaksjon til århundreskiftet og all den stemningen av usikkerhet i forhold til fremtiden av det teknologiavhengige menneskets liv i år 1999. Den handler blant annet om et eksisterende system av datoer som vi er tvunget til å leve med, fra den første fødselsdatoen. Bak dette systemet ligger usynlige parallelle liv som ikke kan måles/regnes/ sammenlignes. Remsene inneholder ulikt lange tidsperioder. Alle tidsperioder unntatt en, som er et konkret menneskets livslengde - farens min, er resultat av et kalkulert, geometrisk grep⁴. Deres anonyme, reduksjonistiske tidsforløp er et bakteppe for det ”organiske” (remsen til farens min) som gjemmer seg bak vår rasjonelle narrasjon.

På grunn av den praktiske transformasjonen av todimensjonale remser til et tredimensjonalt rom, ble fortidens årstall opp ned, mens fremtiden står i riktig retning. Jeg har ikke planlagt dette, men synes dette skaper flere muligheter til refleksjon over lineæritet og sirkularitet av tid og væren. Kanskje vi har skapt to definisjoner for det samme?

Installasjonens papirgulv ble revet av spaserende besøkende (dessverre har jeg ikke bildet av det), og dette tilførte kanskje troverdighet til arbeidet. Kunstverket selv ble offer for tiden og dens besettelse for forgjengelighet.

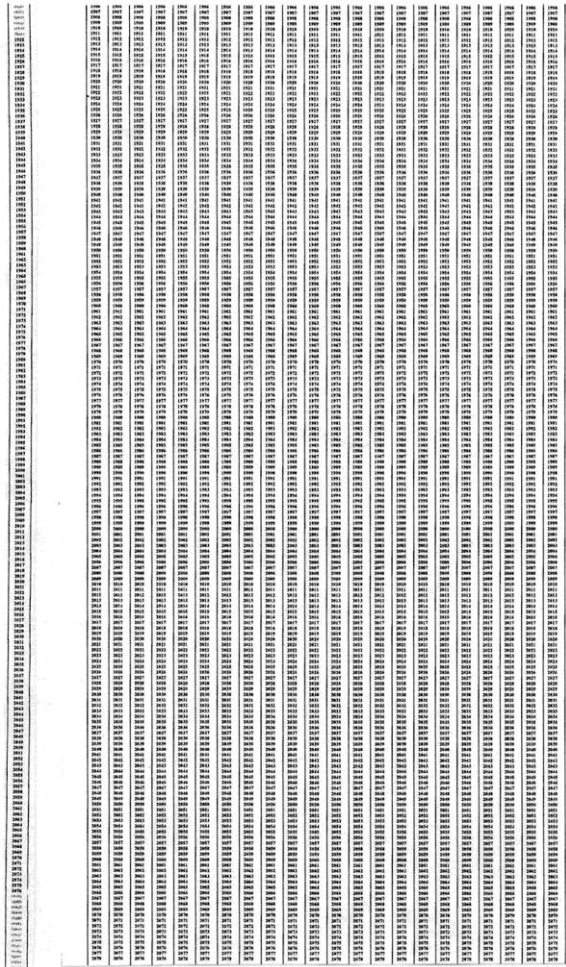
³ Se side 4

⁴ Dette forklarer jeg videre i Den formale konseptuelle gjennomføringen

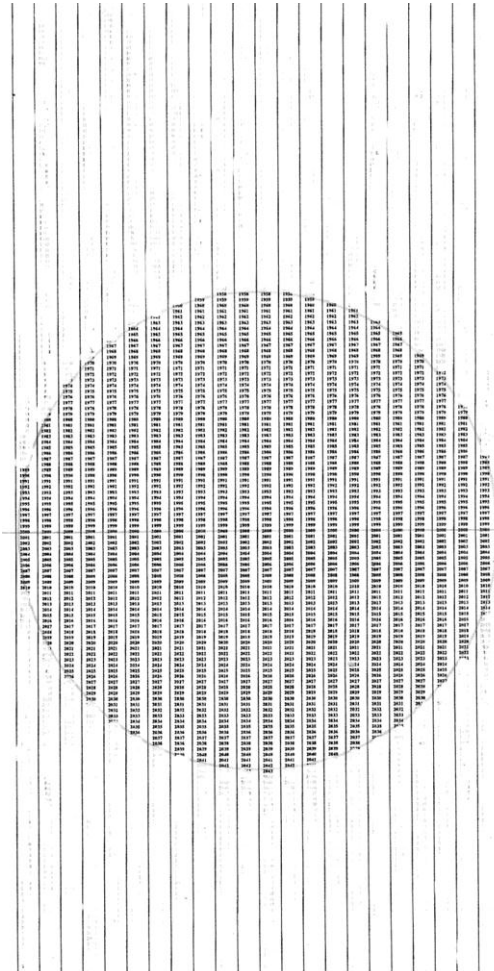
Den formale konseptuelle gjennomføringen.

Før jeg kom på ideen om det vevde rommet, laget jeg en lang remse fordi jeg ville se hvor lang livet til faren min ble, fremstilt på denne måten. Jeg kopierte og dupliserte remsen mange ganger i liten skala og vevde et rom. Sannsynlig kom min tekstilerfaring ubevist frem.

Under viser jeg de kalkulerte valg jeg har tatt i forhold til årstall.

Bilde 1: Til venstre er remsen med årstall som illustrerer farens livslengde. De andre remsene er kun årstall i rekkefølge hvor år 2000 er i midten av deres lengde.

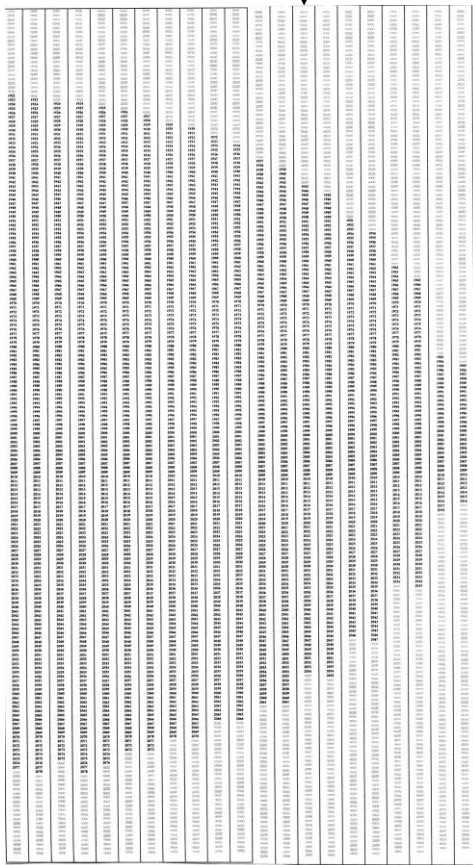
Bilde 2: Ved å bruke passer avgrenset jeg årstall. Alle årstall som ble utenfor sirkelen ble fjernet og erstattet med "0000"

Når alle remsene ble ferdig skrevet i datamaskin, hadde datamaskinens sorteringslogikk forandret rekkefølgen av remser. Dette har jeg akseptert siden denne prosessen i utgangspunktet var formalistisk og instrumentell.

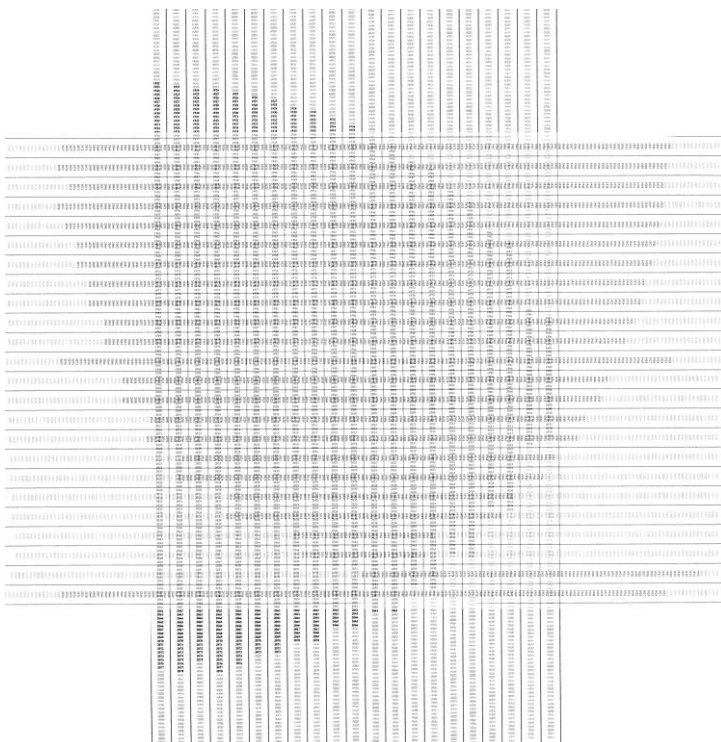
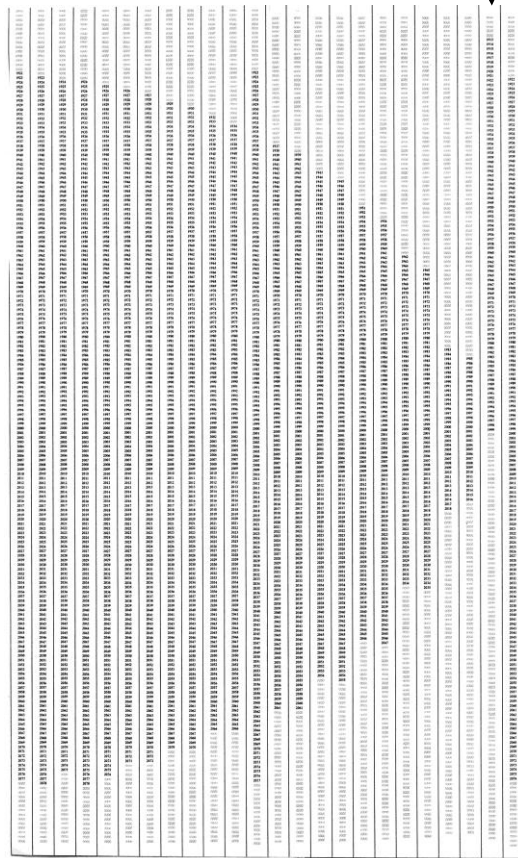
På neste side vises det to ferdige, sorterte av datamaskin grupper som ble skrevet ut på en spesiell laserskriver og vevd sammen.

Tilfeldig oppdaget remse jeg nevner tidligere, som begynner med 1943 – min mors fødselsår.

Remsen med min fars livs lengde 1913-1999

Illustrasjonen viser de to halvsirklene av remser som ble vevd sammen. Området som er tettest fylt med årstall er taket i rommet.

Videodokumentasjon av arbeidet finnes i mappen A på en felles DVD – *Andre arbeider* (Utstillinger: vedlegg 10A og 18 A)